

Arrest

nr. 161 458 van 5 februari 2016
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, op 28 augustus 2015 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 augustus 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 december 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 januari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. DHONDT, die loco advocaat K. VERSTREPEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. MATROYE, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Sierra Leonese nationaliteit te zijn, komt op 5 maart 2015 België binnen en dient een asielaanvraag in op 6 maart 2015.

1.2. Uit een vergelijking van de vingerafdrukken blijkt dat verzoeker reeds werd geregistreerd in Italië op 24 november 2014.

1.3. Op 11 maart 2015 wordt verzoeker gehoord (Dublin-interview).

1.4. Op 12 maart 2015 vragen de Belgische autoriteiten op basis van artikel 18.1.b) van de Dublin III-Verordening aan Italië de overname van verzoeker.

1.5. De Italiaanse autoriteiten reageren niet en op 14 april 2015 melden de Belgische autoriteiten dat Italië wordt geacht stilzwijgend in te stemmen met de terugname van verzoeker.

1.6. Op 2 juli 2015 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 26quater).

1.7. Verzoeker wordt in het bezit gesteld van een doorlaatbewijs waarop vermeld staat dat hij zich voor 31 juli 2015 moet aanmelden in Italië.

1.8. Op 14 augustus 2015 wordt verzoeker opgepakt en neemt de gemachtigde van de staatssecretaris een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Dit is de bestreden beslissing waarvan verzoeker op dezelfde dag in kennis wordt gesteld. De motieven luiden als volgt:

“Aan de heer, die verklaart te heten(1):

naam: S.

voornaam: F

(....)

nationaliteit: Sierra Leone

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen , tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING

EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgende artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinéa 1 :

- *1 ° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;*

Artikel 27 :

- *Krachtens artikel 27, § 1, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land die een bevel om het grondgebied te verlaten gekregen heeft en de teruggewezen of uitgezette vreemdeling die er binnen de gestelde termijn geen gevolg aan gegeven heeft met dwang naar de grens van hun keuze, in principe met uitzondering van de grens met de staten die partij zijn bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, geleid worden of ingescheept worden voor een bestemming van hun keuze, deze Staten uitgezonderd.*
- *Krachtens artikel 27, § 3, van de voornoemde wet van 15 december 1980 kan de onderdaan van een derde land ten dien einde worden opgesloten tijdens de periode die voor de uitvoering van de maatregel strikt noodzakelijk is.*

Artikel 74/14:

- *artikel 74/14 §3, 4°: de onderdaan van een derde land heeft niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg gegeven*

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum op het moment van zijn arrestatie.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 02.07.2015.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, om de volgende reden :

Betrokkene verblijft op het Schengengrondgebied zonder een geldig visum. Hij respecteert de reglementeringen niet. Het is dus weinig waarschijnlijk dat hij gevolg zal geven aan een bevel om het grondgebied te verlaten dat aan hem afgeleverd zal worden.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn onwettige verblijfssituatie, zodat een gedwongen tenuitvoerlegging van de grensleiding noodzakelijk is. Betrokkene heeft een asielaanvraag ingediend op 06/03/2015. Deze aanvraag werd beëindigd door DVZ op 02/07/2015.

Betrokkene heeft op die dag een bijlage 26quater betekend gekregen met een bevel om het grondgebied binnen de 7 dagen te verlaten. Betrokkene had namelijk op 24/11/2014 reeds een asielaanvraag ingediend in Italië. België heeft dan ook een terugnameverzoek op basis van de Dublinverordening overgemaakt aan de Italiaanse autoriteiten. Op 02/07/2015 verklaarde Italië zich akkoord met de terugname van betrokkene. Betrokkene diende zich aan te melden bij de Italiaanse autoriteiten.

Betrokkene is nu aangetroffen in onwettig verblijf: het is dus weinig waarschijnlijk dat hij vrijwillig gevolg zal geven aan deze nieuwe beslissing

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING:

Met toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Gezien betrokkene niet in bezit is van een geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen te weerhouden ten einde de overname te vragen aan Italië. Mocht de overname door (Italië) niet mogelijk zijn, wordt betrokkene weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het Bevel om het Grondgebied te Verlaten dat hem betekend werd op 02.07.2015.

Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken."

1.9. Verzoeker dient op 18 augustus 2015 een vordering in om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de in punt 1.8 vermelde beslissing. Deze vordering wordt op 19 augustus 2015 door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen bij arrest nr. 151 019.

1.10. Verzoeker wordt op 8 september 2015 in vrijheid gesteld.

1.11. Op 20 november 2015 wordt de asielaanvraag van verzoeker in behandeling genomen door de Dienst Vreemdelingenzaken en wordt hij per brief opgeroepen voor een gehoor bij deze dienst op 16 december 2015.

1.12. Op 4 januari 2016 wordt de asielaanvraag overgemaakt door de Dienst Vreemdelingenzaken aan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar de behandeling van de asielaanvraag nog steeds hangende is.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegekend, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van de verwerende partij om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Over de gevolgen van de in punt 1.1 bedoelde asielaanvraag en de behandeling ervan door de Dienst Vreemdelingenzaken en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

3.1. Hoewel in eerste instantie de verwerende partij van oordeel was dat de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvraag bij de Italiaanse overheden lag, blijkt heden uit de inlichtingen die zij aan de Raad heeft overgemaakt, dat de asielaanvraag van verzoeker door de Belgische asieldiensten wordt behandeld. Ter terechtzitting wordt dit nogmaals bevestigd door de raadsman van de verwerende partij.

Daar zij de asielaanvraag thans zelf behandelen, is de verantwoordelijkheid voor de behandeling van de asielaanvraag overgegaan op de Belgische overheden. Dit wordt de verwerende partij niet betwist. Bijgevolg kan heden niet langer rechtsgeldig worden gesteld dat een andere lidstaat, in casu Italië, verantwoordelijk is voor de behandeling van asielaanvraag noch kan rechtsgeldig worden gesteld dat verzoeker zich dient aan te melden bij de Italiaanse overheden.

3.2. Het gegeven dat de Belgische overheden de eerste asielaanvraag van verzoeker op Belgisch grondgebied in behandeling hebben genomen, heeft tot gevolg dat verzoeker recht heeft op een attest van immatriculatie op grond van artikel 74 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenbesluit). Het attest van immatriculatie, afgegeven aan de vreemdeling die een eerste asielaanvraag heeft ingediend, wordt krachtens artikel 75, § 1 van het vreemdelingenbesluit verlengd om het verblijf te dekken tot over de asielaanvraag is beschikt door de commissaris-generaal. Verzoeker beschikt in het kader van zijn asielaanvraag momenteel over een tijdelijk verblijf in afwachting van een beslissing door de commissaris-generaal.

3.3. Door de wijziging van de rechtstoestand van verzoeker, zoals beschreven in punten 3.1 en 3.2 kan hij derhalve niet meer het voorwerp uitmaken van een hiermee tegenstrijdige verblijfsweigering om reden dat een andere lidstaat verantwoordelijk is onder de Dublin III-verordening, noch kan hij, in het kader van de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, het voorwerp uitmaken van een hiermee tegenstrijdig bevel om het grondgebied te verlaten. De bestreden beslissing is niet langer verenigbaar met de huidige rechtstoestand van verzoeker.

3.4. Ter terechtzitting wordt de raadsman van verwerende partij gevraagd of de bestreden beslissing, in het licht van deze rechtsfeiten, niet wordt ingetrokken. De raadsman van verwerende partij stelt daartoe geen instructies te hebben. Hij betoogt dat de bestreden beslissing als ingetrokken moet worden beschouwd waardoor er geen voorwerp meer is en ook geen actueel belang. Later stelt de raadsman dat de bestreden beslissing moet worden beschouwd als impliciet opgeheven daar zij op het ogenblik van haar totstandkoming correct werd genomen.

3.5. Daargelaten de vraag of het in behandeling nemen van de eerste asielaanvraag van verzoeker door de Belgische asieldiensten al dan niet de impliciete intrekking of opheffing van de bestreden beslissing tot gevolg heeft, stelt de Raad tijdens de terechtzitting dat het in casu aangewezen lijkt voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer en dus voor de rechtszekerheid, de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer te verwijderen via een vernietiging, ongeacht of zij destijds rechtsgeldig genomen werd of niet en of er sprake was van een gebonden bevoegdheid of niet (cf. RvV 23 oktober 2013, nr. 112 609, gewezen in AV).

Ter terechtzitting wordt de raadsman van verwerende partij, in het kader van het recht van verdediging, gevraagd om hierover een standpunt in te nemen. (cf. RvS 20 oktober 2015, nr. 232.625). De raadsman stelt zich te gedragen naar de wijsheid van de Raad.

3.6. De beoordeling om een beslissing uit het rechtsverkeer te halen behoort tot de soevereine appreciatiebevoegdheid van de Raad (cf. RvS 28 mei 2014, nr. 10.529 (c) en RvS 2 juli 2014, nr. 10.626 (c)).

Deze beoordeling dringt zich in casu op, gelet op het precair karakter van een verblijf onder attest van immatriculatie in afwachting van de behandeling van de asielaanvraag. Ook al betreft het maar een

tijdelijk en precair verblijf, de waarde ervan kan niet geminimaliseerd worden door de verwerende partij (cf. RvS 16 december 2014, nr. 229.575; RvS 15 december 2015, nr. 233.255).

Dit tijdelijk verblijf kadert in de handhaving van het non-refoulementbeginsel, zoals opgenomen in artikel 33, lid 1, van de Conventie van Genève van 1951. De Raad van State erkent dat dit non-refoulement beginsel reeds van toepassing is tijdens de behandeling van de asielaanvraag en Staten verbiedt om asielzoekers terug te sturen naar hun land van herkomst zonder eerst hun asielaanvraag te hebben onderzocht. (RvS 15 december 2015, nr. 233.255) Hierdoor wordt een voorlopige bescherming geboden aan de vreemdeling die, hoewel hij nog niet formeel erkend is als vluchteling, deze hoedanigheid opeist. (*Parl. St. Kamer 1986-87, 689/1, 20*; K. WOUTERS, *International legal standards for the protection from refoulement*, 2009, Intersentia, 47; G.S. GOODWIN-GILL en J. McADAM, *The refugee in international law*, Oxford University Press, 2007, 233).

Ten slotte en ten overvloede wijst de Raad op artikel 9 van de Procedurerichtlijn 2013/32/EU dat verzoeker het recht geeft gedurende de behandeling van zijn asielaanvraag door de commissaris-generaal op het Belgische grondgebied te blijven. Deze bepaling werd niet omgezet in de Vreemdelingenwet, ook al is de termijn voor omzetting reeds verstreken op 20 juli 2015. Artikel 9, lid 2 van de Procedurerichtlijn 2013/32/EU voorziet weliswaar in uitzonderingen op dit tijdelijk verblijfsrecht, met name in geval van volgende verzoeken of in geval van uitlevering, doch verzoeker bevindt zich in geen van deze gevallen.

Deze beschermingsdoelstelling wordt meer verzekerd bij een uit het rechtsverkeer halen van de bestreden beslissing dan door de loutere verklaring van de verwerende partij dat de bestreden beslissing impliciet is ingetrokken of opgeheven en niet meer kan worden uitgevoerd.

3.7. De Raad merkt op dat de voormelde asielaanvraag ofwel zal worden ingewilligd, in welk geval verzoeker een definitief verblijfsrecht krijgt, ofwel zal worden afgewezen. In het tweede geval voorziet de vreemdelingenwet in artikel 52/3, § 1 dat de minister of zijn gemachtigde onverwijld een bevel om het grondgebied te verlaten moet afgeven.

Om al deze redenen dient geen uitspraak meer te worden gedaan over het door verzoeker aangehaalde middel en het verweer erop ontwikkeld in de nota met opmerkingen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 augustus 2015 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies), wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf februari tweeduizend zestien door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES